

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 16. detsembril 2011 — Land Berlin versus Ellen Mirjam Sapir jt

(Kohtuasi C-645/11)

(2012/C 80/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Land Berlin

Vastustajad: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok ja Hedda Brown

Eelotsuse küsimused

1. Kas õigusliku aluseta tehtud makse tagasinõudmine on tsiviilasi määruse (EÜ) nr 44/2001 (¹) artikli 1 lõike 1 tähenduses ka siis, kui ametiasutus annab liidumaale korralduse maksta kannatanutele restitutsioonina osa kinnisasja müügilepingu alusel saadust, kuid selle asemel kantakse kannatanutele ekslikult üle kogu ostuhind?
2. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 6 punkti 1 järgi vajalik mitme nõude tihe seotus esineb ka juhul, kui kostjad tuginevad täiendavatele restitutsiooninõuetele, mida saab lahendada vaid üheskoos?
3. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 6 punkt 1 kuulub kohaldamisele ka kostjate suhtes, kelle elukoht ei ole Euroopa Liidus? Kui jah, siis kas sama kehtib ka juhul, kui kostja elukohariigis ei pruugita tunnustada kohtuotsust otsuse teinud riigiga sõlmitud kahepoolse kokkuleppe alusel pädevuse puudumise argumenti tõttu?

(¹) Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil de Barcelona (Hispaania) 30. detsembril 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L versus Banco Mare Nostrum, S.A.

(Kohtuasi C-664/11)

(2012/C 80/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Mercantil 4 Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Kostja: Banco Mare Nostrum S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas seda, kui krediidasutus pakub kliendile varasemate finantstehingute intressimäära muutumise riski katteks intressimäära vahetuslepingut (intressi-*swap*), tuleb käsitada investeerimisnõustamise teenusena vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 4 antud määratlusele?
2. Kas kõnealuse direktiivi artikli 19 lõikes 4 ettenähtud sobivustesti tegemata jätmisega mittekutselise investori puhul kaasneb investori ja nõustava krediidasutuse vahel sõlmitud intressimäära vahetuslepingu täielik õigustühisus?
3. Kas juhul, kui kirjeldatud tingimustel osutatud teenust ei käsitata investeerimisnõustamisena, kaasneb üksnes asjaoluga, et selline keerukas finantsinstrument nagu intressimäära vahetusleping (intressi-*swap*) ostetakse investeerimisasutuse süü tõttu ilma finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikes 5 ettenähtud asjakohasustesti tegemata, selle krediidasutuse endaga sõlmitud ostulepingu täielik õigustühisus?
4. Kas vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikele 9 on pelgalt asjaolu, et krediidasutus pakub sama või mõne teise erineva asutusega sõlmitud hüpoteeklaenu seotud keerukat finantsinstrumenti, piisav selleks, et jätta kõnealuses artiklis 19 ettenähtud sobivustesti ja asjakohasustesti — mille investeerimisasutus peab mittekutselise investori puhul tegema — tegemise kohustus kohaldamata?
5. Kas selleks, et saaks välistada finantsinstrumentide turgude direktiivi artiklis 19 kehtestatud kohustuste kohaldamise, on